



**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn die s[an]c[t]o[rum] Simo[n]is [et] Jude.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

Q̄ bona audiāt: desinūt q̄ dicāt. Ecce mūdus sacerdotib⁹ ē plen⁹. sed tñ in messe dī far⁹ valde regif opator. qz officiū qdē sa⁹ cerdotale suscipim⁹: sed op⁹ officiū nō im⁹ plen⁹. Hec ille. (Rogate ḡ dñm messis) id ē dñū (y)lmitrat oparios i messem su⁹ Ad quā missionē duo reqrūt. s. facere idō neū ad docēdū. et dare voluntate causatq̄ docēdī. Ihsos aut̄ oparios fm Chrysost. chris multiplicant dicēs. Dicte vostr⁹ addēdo ad n̄cēp:; z pcedēdo pture. Bae. Per hoc etiā inducendi sunt subditū vi p̄ suis pastorib⁹ roger: vt digna opari valent: nec ab exhortatōe torpeat ligua. H̄ez pe em̄ p̄ sua neq̄ia pdicatiū restri ḡf līn⁹ gua. Sepe ho ex subiector⁹ culpa agit vt eis q̄ p̄sūp̄ pdicatiōis sermo subtrahat. Hec ille. Itz (Eccl ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite porare sacculū neq̄ perā neq̄ calciamenta) Quō ista itel ligant: vide dñica.iiij. d adiuetū dñi (z neq̄ minē p̄ vīa salutauerit) Mod⁹ iste loq̄n⁹ di est quo vtebant boies qnālīqd fiendū mādabat qd̄ sollicitē z festinātē impleri volebat. sicut.iiij. Reg.iiij. dixi Helise⁹ H̄ezi quē velociter mittebat. Si occurrit tibi hō nō salutes eū. et si salutauerit te q̄spā nō r̄ndreas ei (In quācūq domū intrauerit): p̄mū dicit. Pax huic domui. Et si ibi fuerit fili⁹ pac⁹). i. aliq̄s pdicatius ad eternā pacē (re)quiecat sup̄ illum p̄ vīa). i. pacifice suscipiter p̄bū q̄ eternā pacē initiat⁹: ita q̄ pdicatio vīa vobis erit ad meritū z illi ad salutem. (Sinautē ad vos reuertet) ita q̄ vos qdē habet⁹ meriti tu: nō aut̄ illi fructū ex ea (In eadē at do mo misere) qz mutatio hospitior⁹ arguit mens leuitatē plerūq̄. Un̄ dicit infra: Nolite transire de domo in domū (edē) res z bibentes q̄ apō illos sunt) sine scrupulo: qz yobis merito pdicatiōis debent (Dign⁹ est em̄ opari⁹ mercede sua) ḡa fortiū dign⁹ est sumptib⁹.

In die scōp Simōis z Jude

Ecclādo yobis vt dili gatis inuicē) Joā. xv. (Si mūdus vos odit: scitote qz me pos rem yobis odio habuit. Si de mūdo fu⁹ isset̄: mūdus qd̄ suū erat diligenter. Quid de mūdō non estis: sed ego elegivos de mūdō: p̄terea odit vos mūdus) Contra: qz interdū boies mūdans se odiūt. Ad h̄ dī s. Tho. q̄ silitudo semp est causa amoris amicicie qn̄tū in se ē. sed tñ nō est causa amoris q̄cupiscētie. qz iste amor causat ex vtilitate vel delectatiōe q̄ puenit ex re amata. Silitudo aut̄ aliqui est cā damniz incōmodi. Un̄ rixant fugi: qz vn̄s mīnuit alter⁹ glam. et rixant fugi: qz vn̄ tollit alter⁹ lucy. Et intēdit sc̄rūs Tho. q̄ silitudo p̄ se est causa amoris: p̄ accidēs ho odij. Inq̄ntū tñ mali habet in se aliquid bonū: p̄fū iusticia: nō incōvenit si odiante malos etiā sibi n̄ nocētes. sicut iudei pecat̄: iubet suspēdi furē inq̄ntū est iustus (Démentote sermonis mei quē ego dixi vob. Nō est fu⁹ maior dñs suo) Hic chūstus ap̄los dicit seruos. i. seruitute timoris casti seu filiali. Aliq̄n̄ ho dī eos ec̄ amicos z nō seruos. i. seruitute timor⁹ seruūts (Si me p̄secuti sunt: z vos p̄secqn̄f. Si sermonē meu seruauerūt: z vest⁹ fūabūt. Sed hec oia facient vobis p̄pter nomen meū: qz nesciūt eū q̄ n̄ḡ inīfr) Lz ei iudei haberent aliquā noticiā dē deo inq̄ntum de⁹ vīus est: ramen nesciebat dñū sub ratione patr⁹ miticēs filiū. (Si n̄ venissēm) psonalit̄ vt erat eis p̄missū (et locū eis) s̄c̄ iudeis (nō fūissēm: p̄cīm nō haberent) s̄c̄ infidelitatis: q̄uis haberent alia p̄cīa (Huc aut̄ excusationē uō hūt de p̄cīo suo Qui me odit z patrē meū odit). i. odit eū q̄ est p̄ meus: q̄uis odiat p̄accidēs z nō sub rōne patris. Sicut em̄ vīa diuina p̄sona sine alia amas: non p̄t: eoq̄ vīa est oīm bonitas: ita neq̄ odit̄. Et in patria q̄dem nec actu nec habitu vīa glōna p̄t amari sine alia: sicut nec cogitari. In vīa aut̄ p̄t vīa sine alia actuali amari: sicut z cogitari: fm̄ aliq̄s. nō aut̄ habitualiter. (Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo aliis fecit: p̄cīm nō haberent) Hora q̄ chīs fecit opa q̄ nullus ali⁹ fecit: vt patet p̄mō: qz interi⁹ mouebet eoz voluntates vt credere yellent: l̄z moueret libere: ita q̄ in eis erat q̄sentite vīi q̄sentire. Scđo patr⁹ q̄ ad magnitudinē miraculoz: qz quatriū duanū mortuū suscitauit: z cecū natū illu-

De cōmuni sanctorū

mīnauit qđ a seculo nō ē auditū. His tñ rent apłi q aliq qdē tempe haberent̄ vñ
maior̄ ē simpl̄ statio aut retrocessio celi: lūr magi z malefici: sed postmodus tanq̄
z etiā sūlia egit i passiōe sua: eccl̄e eeli: vñr sceti: z sua doctrina tā nō in angul: sed
pī ip̄o solis: in q fuerūt multa miracula in publico annūciare (Qđ dico vob i te,
z in q nō solū luna mota est ztra ordinez nebris). i. i angulo icredule iudee fm Re
suu: sed etiā hēuit sub sole: vñ ydce velle migiu. Gel in tenebris fm glo. in carna
Chryſ. Tertio q ad multitudinēz p̄tus li timore: in q adhuc erat apłi (dicere: lug
de illo exbat z sanabat omnes. Luc. v. mine), i. dicetis in lumine: siue in gentib⁹
Quarto qntū ad modū faciendi: q ap̄ia credulit̄. vñ in cōfidentia magna patenter
auctoritate faciebat. Nō tñ op̄z vt p̄ oga z publice loq̄ndo (z qđ in aure auditis p̄
accipiam̄ solū miracula visibilia. qz etiā dicitur sup recta) Nā sicut d̄t Raba more
ch̄is talia nō fecisser: adhuc inde credere padetine loquit: in q recta carent cacumi
tenebant: vt p̄z. i. qdl. q. iiij. z brōne scribū: qz plana sur: z sup eis residēti hoies
picture quā ch̄is vallegabat z interioris mo Est aut̄ in his vñbis sensus q ch̄is d̄t eis
nōis q eos ad credendū inducunt. Nunc q suu doctrina aliquā esset i venēlatiōe pu
at z viderūt z oderūt: z me z prem mē. Ult̄a: yrdicat. dicte. i. dicer. z pdicat. t.
Sed ut adimbleat fm q i lege eoz sc̄p̄t̄ p̄dicabitis patēter z publice. Et iste sen
est.) ly vt stat hic p̄secutio z nō causat. sus patēti innuīt L. x. xij. (Etmolite tñ
(qz odio habuerūt me gratis). i. sine causa mere eos q occidūt corp⁹: iam at nō pos
Nota ex his q hic dicunt q infideles qui sūt occidere. Sz poti⁹ timete eū q p̄t iam z
nihil de ch̄is audierūt: nō habēt p̄ctn̄ di corp⁹ pdere i gehēnā. Nōne duo passeris
infidelitate sua. Unū d̄t sc̄tū Tho. ii. ii. q. assē veneut. i. modico p̄cio vendunt. Est
L. q infidelitas duplex est. s. qdā q opponi em̄ as assis obol⁹ (z vñ ex ill̄ nō cader su
tur fidei z trarie: qz. s. fidem impugnat qz per terrā). i. nō moriet (sine p̄e vñ). i. sine
vñ p̄enit. qdā vñ negatice. Prima est per pudētia dei (Ult̄a aut̄ z capilli capitis
catū: nō sc̄da. s. sed est pena: nec tñ de p̄ctn̄ mul
tra tales agit cr̄del. s. qz si recte viuerent to nlaorē habet de hoib⁹ maxime iustis
fm legē nature: nō dānaren ad penā sens
sus: sed sōlū ad penā dāni. qz nullū h̄enit p̄ctn̄ nisi originale. Ult̄a aut̄ talū est ali
q mō felix: qz habet magnā sciam z nullū dolorē. Vide de h̄ infra h̄ulta in euāge
lio mortuoz. Per h̄ p̄z r̄m̄to ad qstionez eu corā p̄e meo q in cel̄ est.
q soler qri: qre deus pm̄nit tot infideles
dānari. Si em̄ p̄enit fidei eis imputat:
s. nō p̄enit: debēt regratiari deo de h̄ q
dedit eis esse: z si bñ agere: dabit eis aliq
mō bñ esse post mortē: qzis non velit eis
dare tantū bonū qntuz alij. s. baptizatis
dat ex sua misericordia

Sc̄ti Theodori martyris.

Thil opertū qđ nō re
n uelef. Z̄hat. x. Per v̄ba p̄t̄s
euāgely fm Remig. ch̄is vo
luit apłos aduersus p̄secuto
res solidare z zfortare. Igit (Thil oper
tū). s. in p̄nti (qđ nō reuelef) in die iudicij:
fm Hiero. Gel fm Chryſ. h̄ dicit vt sc̄t̄

In cōi vñl̄ vel pl̄imor̄ apłop̄.

b **O**gest p̄ceptū meū vt
diligatis inuicē) Jo. xv. (sicut
dilexi vos. Maiores hac dile
ctionē nemo habet vt aniam
suaz ponat qz p̄ amicis suis. Vos amici
mei estis si feceritis q p̄ceptio vobis. Jaz
non dicam vos seruos: quia seruus nescit
quid faciat dominus eius. Vos aut̄ dixi
amicos. qz oia qz cunḡ audiui a p̄e meo)
notificando generi humano per me (nota
fecit vobis. Non vos me elegistis: sed ego
elegi vos: z posui vos vt eatis: z fructu
afferatis: z fructu vester maneat: vt quod
cunḡ petieritis patē in noīe meo. Det v̄o